विविंशतिस्तु सहसा व्यश्वकेतुशरासनं । भीमं चक्रे महाराज ततः सैन्यान्यपूजयन् ।
स तं न मम्रुषे वीरः शत्रोर्विक्रममाहवे । ततोऽस्य गदया दान्तान् हयान् सर्व्वानपातयत् ।
हताश्वात् स रथाद्राजन् गृह्य चर्म्म महाबलः । अभ्ययाद्भीमसेनन्तु मत्तो मत्तमिव द्विपं ।
शल्यस्तु नकुलं वीरः स्वस्रीयं प्रियमात्मनः । विव्याध प्रहसन् बाणैर्लालयन् कोपयन्निव । ५२५
तस्याश्वानातपत्रञ्च ध्वजं सूतमथो धनुः । निपात्य नकुलः सङ्ख्ये शङ्खं दध्मौ प्रतापवान् ।
धृष्टकेतुः कृपेणास्तांश्छित्त्वा बहुविधान् शरान् । कृपं विव्याध सप्तत्या लक्ष्म चाप्यहनत्त्रिभिः ।
तं कृपः शरवर्षेण महता समवारयत् । निवार्य्य च रणे विप्रो धृष्टकेतुमयोधयत् ।
सात्यकिः कृतवर्म्माणं नाराचेन स्तनान्तरे । विद्ध्वा विद्ध्वाऽथ सप्तत्या पुनरन्यैः स्मयन्निव ।
तं भोजः सप्तसप्तत्या विद्ध्वा सुनिशितैः शरैः । नाकम्पयत शैनेयं शोणो वायुरिवाचलं । ५३०
सेनापतिः सुशर्म्माणं भृशं मर्म्मस्वताडयत् । स चापि तं तोमरेण जत्रुदेशेऽभ्यताडयत् ।
वैकर्त्तनन्तु समरे विराटः प्रत्यवारयत् । सहमत्स्यैर्महावीर्य्यैस्तदद्भुतमिवाभवत् ।
तत् पौरुषमभूत्तत्र सूतपुत्रस्य दारुणं । अस्यैयं वारयामास शरैः सन्नतपर्व्वभिः ।
द्रुपदस्तु स्वयं राजा भगदत्तेन सङ्गतः । तयोर्युद्धं महाराज चित्ररूपमिवाभवत् ।
भगदत्तस्तु राजानं द्रुपदं नतपर्व्वभिः । सनियन्तृध्वजरथं विव्याध पुरुषर्षभः । ५३५
द्रुपदस्तु ततः क्रुद्धो भगदत्तं महारथं । आजघानोरसि क्षिप्रं शरेणानतपर्व्वणा ।
युद्धं योधवरौ लोके सौमदत्तिशिखण्डिनौ । भूतानां त्रासजननं चक्रातेऽस्त्रविशारदौ ।
भूरिश्रवा रणे राजन् याज्ञसेनिं महारथं । महता सायकौघेन छादयामास वीर्य्यवान् ।
शिखण्डी तु ततः क्रुद्धः सौमदत्तिं विशाम्पते । नवत्या सायकानान्तु कम्पयामास भारत ।
राक्षसौ रौद्रकर्म्माणौ हैडिम्बालम्बुषावुभौ । चक्रातेऽत्यद्भुतं युद्धं परस्परजयैषिणौ । ५४०
मायाशतसृजौ दृप्तौ मायाभिरितरेतरौ । अन्तर्हितौ चेरतुस्तौ भृशं विस्मयकारिणौ ।
चेकितानोऽनुविन्देन युयुधे चातिभैरवः । यथा देवासुरे युद्धे बलशक्रौ महाबलौ ।
लक्ष्मणः चित्रदेवेन विमर्द्दमकरोद्भृशं । यथा विष्णुः पुरा राजन् हिरण्याक्षेण संयुगे ।
ततः प्रचलिताश्वेन विधिवत् कल्पितेन च । रथेनाभ्यपतद्राजन् सौभद्रं पौरवोऽनदत् ।
ततोऽभ्ययात्स त्वरितो युद्धाकाङ्क्षी महाबलः । तेन चक्रे महद्युद्धमभिमन्युररिन्दमः । ५४५
पौरवस्त्वथ सौभद्रं शरव्रातैरवाकिरत् । तस्यार्ज्जुनिर्ध्वजं क्षुरैः हयांश्चोर्व्यामपातयत् ।
सौभद्रः पौरवं त्वन्यैर्विद्ध्वा सप्तभिराशुगैः । पञ्चभिस्तस्य विव्याध हयान् सूतञ्च सायकैः ।
ततः प्रहर्षयन् सेनां सिंहवद्व्यनदन्मुहुः । समादत्तार्ज्जुनिस्तूर्णं पौरवान्तकरं शरं ।
तन्तु सन्धितमाज्ञाय सायकं घोरदर्शनं । द्वाभ्यां शराभ्यां हार्द्दिक्यश्चिच्छेद सशरं धनुः ।
तदुत्सृज्य धनुश्छिन्नं सौभद्रः परवीरहा । उद्वर्हं सितं खड्गमाददानः शरावरं । ५५०
स तेनानेकतारेण चर्म्मणा कृतहस्तवत् । भ्रान्तासिरचरन्मार्गं दर्शयन् वीर्य्यमात्मनः ।